

MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 9

Květen - Červen 2012

3. ročník

ROZHOVOR ČÍSLA Paní učitelka Karpelesová

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s pí. uč. Karpelesovou	1
Rozhovor s 9. třídou	4
Sport	6
Dětský den	8
Divadlo	9
Oslava Dne dětí	11
Knižní okénko	13
Móda	14
Filmová nabídka	17
Fotoromán	19
Úspěch časopisu	21
Co nás čeká příště?	22

„Mám ráda
upřímné lidi,
kteří si na nic
nehrají...“

Paní učitelka Karpelesová (mnozí si ji pamatují jako paní učitelku Kohlovou) je další učitelkou na naší škole, která nastoupila po mateřské dovolené. Položili jsme jí pár otázek, abychom se o ní něco dověděli.

1. Po jaké době se vracíte na naši školu?

Vracím se po šesti letech, protože jsem v březnu 2006 odešla na mateřskou dovolenou.

2. Jaké jsou vaše první dojmy a pocity po krátké době, co tu zatím učíte? Myslíte si, že vás žáci přijali?

Zatím zde působím krátce, žádné větší problémy nenastaly, tak jsem spokojená. První dojmy jsou většinou kladné, ale uvidím, jak se to bude vyvíjet dál. Jak mě přijali žáci, ještě ukáže čas.

Paní učitelka s děvčaty ze své doposud poslední třídy ve školním roce 2005/06.

Paní učitelka se svým manželem a nejstarším synem Dandou na volejbalovém turnaji v roce 2007.

3. Víme, že jste některé třídy převzala po paní učitelce Skalické. Jaké předměty konkrétně učíte?

Asi víte, že paní učitelka Skalická je těhotná a v současné době má zdravotní problémy. Proto jsem nastoupila do práce již nyní, abych z větší části převzala její úvazek. Učím český jazyk na druhém stupni, konkrétně v šestém, sedmém a devátém ročníku. Svým způsobem je to pro mě premiéra, protože jsem češtinu nikdy neučila. Nedělám si z toho ale těžkou hlavu a snažím se vše co nejlépe zvládnout a poprat se s tím. Samozřejmě je to velmi namáhavé, protože přípravy na český jazyk jsou velmi dlouhé, takže se stává, že je dělám až do jedné hodiny v noci. Aby toho nebylo málo, tak mám ještě velmi početnou rodinu, které se musím maximálně věnovat.

4. Na co by si žáci ve vašem vyučování měli dát pozor a co naopak požadujete vy po nich?

Nejraději vyučuji žáky, kteří umí prodat své znalosti, vyjádřit svůj názor a kteří se mnou spolupracují v rámci svých možností. Dávám přednost vzájemnému dialogu a komunikaci. Snažím se být důsledná a velmi oceňuji upřímnost v chování vůči učiteli.

5. Kde se podle vás lépe vyučuje, na prvním nebo na druhém stupni? Proč?

Já jsem měla možnost učit i na prvním stupni, a to německý jazyk ve čtvrté třídě. Většinu času jsem však strávila na druhém stupni nebo na střední škole. Když vše srovnám, dojdou k závěru, že ráda pracuji s aktivními žáky, kteří jsou vnímaví, a je mi jedno, na jakém stupni jsou. Každý věk má své pro a proti.

6. Jaký máte názor na moderní výuku ve škole? Máme tím na mysli využívání interaktivní tabule nebo výpočetní techniky?

Myslím si, že moderní pomůcky jsou pro výuku velmi důležité a nezbytné. Samozřejmě, že tyto věci jsou hodně drahé a je velmi obtížné na ně zajistit finanční prostředky. Jsem mile překvapena, když vidím, co se tady změnilo za tu dobu, kdy jsem byla na mateřské dovolené.

7. Dokážete si představit, že byste byla učitelkou před mnoha sty lety? Jaké metody byste preferovala?

Nikdy jsem o tomto nepřemýšlela, ale to neznamena, že si to nedokážu představit. Metody bych volila stejné, snažila bych se s žáky povídat a řešit s nimi problémy společně. Tedy výuka by byla založena i před těmi sto lety na vzájemné spolupráci.

8. Doplnila nebo vylepšila byste tuto školu něčím nebo si myslíte, že už žádné vylepšení nepotřebuje?

Myslím si, že ten správný základ tady je, ale vždy se dá něco vylepšit a zdokonalit. Trochu mi tady chybí zrekonstruovaná školní tělocvična. Dále bych uvítala, kdyby žáci měli možnost využívat při vyučování tablety (pozn. red.: *Tablet je polohovací zařízení skládající se z pevné podložky s aktivní, zpravidla obdélníkovou či čtvercovou plochou a z pohyblivého snímacího zařízení v podobě bezdrátového pera nebo z dotykové obrazovky.*), případně notebooky, čímž by odpadly učebnice a vedlo by to k celkovému zjednodušení výchovně vzdělávacího procesu. Ale to je spíše otázka vzdálené budoucnosti než brzké přítomnosti.

Děti paní učitelky Karpelesové.

9. Protože jste zde učila před mnoha lety, přibližte nám konkrétně změny, ke kterým v naší škole došlo?

Bylo zde kompletně zrekonstruováno sociální zařízení, které bylo dříve na velice nízké úrovni. Dále přibýly interaktivní tabule, počítačová učebna a velmi se změnila i školní družina. Jen chci věřit, že k takovým změnám bude docházet i nadále.

10. Učila jste i na jiných školách? Pokud ano, mohla byste nám přiblížit, čím je naše škola výjimečná?

Já jsem v letech 1998 – 2000 učila nejen zde, ale i na zdejší Střední ekonomické škole. Srovnat základní školu se střední je po stránce vzdělávací velmi náročné. Platí ale, že mají – li žáci dobrý základ, nečiní jim přechod na střední školu velké potíže. Porovnávat dvě základní školy jsem nikdy neměla možnost, protože jinde na základce jsem neučila. Myslím si, že každá škola má něco do sebe, je něčím zvláštní a výjimečná.

11. Jak byste charakterizovala několika slovy vaši výuku?

Protože jsem zde nastoupila velice nečekaně, tak se zatím potýkám s tím, abych se zorientovala v látce českého jazyka a vytvořila si svůj systém práce. Po šesti letech na mateřské dovolené jsem ztratila trochu svých vyjadřovacích schopností a zatím bojuji s tím, abych dokázala pohotově formulovat myšlenky.

12. A teď bychom si pro změnu dovolili otázku na vaše soukromí. Doslechli jsme se totiž, že máte doma dvojčátka, mohli bychom se dozvědět, jak se jmenují a kolik jim je let? Mohla byste nám také přiblížit, co děláte ve svém volném čase? Máte při tak početné rodině čas na nějaké koníčky?

Já mám celkem tři děti. Můj nejstarší syn Danda chodí do mateřské školky a je mu pět a půl roku. Dvojčátka se jmenují Michal a Kačka a jsou jim tři roky. V současné době je hlídá babička, protože ještě nebyli přijati do školky. Je to pro nás všechny těžké období. Nedílnou součástí naší velké rodiny jsou i fenka Tara, devítiměsíční štěně perského chрта saluki, a šestnáctiletý kocour Čert. To jsou naši mazlíčci. Já se ze všeho nejvíce věnuji rodině, ta je mým jediným opravdovým koníčkem. Ale protože mám ráda sport, dokonce jsem na této škole vyučovala i tělesnou výchovu, tak dělám vše pro to, abych si na nějakou sportovní aktivitu udělala čas. Hraji volejbal, zvláště plážový, mám ráda atletiku a chtěla bych se začít věnovat také tenisu. Dobře mi dělají i vycházky do přírody a jízda na motorce s mým manželem. Ale rodina je na prvním místě.

Také paní učitelce Karpelesové děkujeme za rozhovor a přejeme jí, aby se na naší škole cítila dobře a žáci jí dělali jenom samou radost.

Domácí mazlíčci.

**Tereza Kreinerová
Jana Machalová
Danča Adamová**

Rozhovor s 9. třídou

Devátáci také v tomto školním roce museli vykonat přijímací zkoušky, aby byli přijati na vybrané střední školy. Některé z nás podobná situace čeká příští rok, tak jsme se jich zeptali na jejich zkušenosti a postřehy.

1. Už víte, jak dopadly přijímací zkoušky?

Nikča: Já už to vím od ledna. Dělal jsem talentové zkoušky a byla jsem přijata do Ústí nad Orlicí na uměleckou školu.

Ronald: Já jsem byl přijat na Gymnázium ve Svitavách.

2. Čeho jste se nejvíce báli? Proč? A jak jste se uklidňovali?

Jitka: Já jsem přijímací zkoušky nedělala. A nejvíce mě uklidnilo, až když mě přijali.

Jára: Já jsem strach neměl.

Míša: Já jsem se vlastně ani nebála při zkouškách, ale až po nich, protože jsem nevěděla, jak to dopadne. Byla jsem řádně připravená, takže jsem strach neměla, protože jsem věděla, do čeho jdu.

Anežka: Já jsem se nejvíce bála času, protože je to časově omezené. Tak to byl asi takový největší nepřítel.

3. Měli jste s sebou nějakého talismana? Jestli ano, tak jakého?

Nikča: Neměla jsem s sebou žádného talismana, ale neustále mi chodily sms od rodiny a přátel a to mě podporovalo.

Míša: Já jsem měla od maminky takový kamínek, který měla u maturity, takže jsem věřila, že to zvládnou.

Beáta: Já jsem talismana neměla.

Adéla: Já jsem měla plyšového medvídku od svého přítele, doufám, že mně to pomohlo.

4. Jak dlouho jste se učili na přijímací zkoušky? Nechali jste to na poslední chvíli nebo jste se učili hodně předem?

Beáta: My jsme chodili do školy za paní učitelkou Judovou, která nám pomáhala s matematikou, a za paní učitelkou Skalickou kvůli češtině. A většina si dělala i doma testy.

Anežka: No, jak řekla Beáta, já jsem se doma jinak nepřipravovala.

Ronald: Já jsem se připravoval i doma.

5. Popište nám, jak se budete loučit se spolužáky. Nebojíte se, že vás nový kolektiv nepřijme?

Jára: Připravujeme „rozlučák“, kterým uzavřeme působení na této škole. A na nový kolektiv se nijak nechystám.

Lucka: Loučení bude určitě těžké. Nejspíše se se všemi budeme loučit písničkou. Nový kolektiv neřeším, nechávám tomu volný průběh.

Nikča: Já se i trochu bojím, že mě nepřijmou mezi sebe, ale také tomu nechám volný průběh.

Adéla: Do kolektivu se nebojím, protože jedeme s Ronaldem na seznamovací kurz, takže doufám, že vše dopadne dobře.

Linda Stratilová
Terka Kreinerová
Daniela Adamová

Sport

Školský pohár Coca – Cola Cup dívky

V letošním školním roce se paní učitelka Hendrychová rozhodla, že přihlásí dívčí tým do soutěže Coca – Cola Cup, kde se hraje fotbal. Sice žačkám moc nevěřila, ale později ji mile překvapily. Vyhrály 1. místo v okresním kole, které se odehrálo v Kameničkách. Okresního kola se zúčastnilo Pomezí, Tatemnice a domácí Kameničky. Po třech zápasech měly naše hráčky stejný počet bodů jako Kameničky, ale rozhodly góly, ve kterých jsme byly mnohem lepší. Vyhrály jsme a postoupily do krajského kola. Krajské kolo se uskutečnilo ve Velké Bíteši. Zúčastnily se ho Bory, Třebíč a samozřejmě domácí Velká Bíteš. Sice se našim hráčkám moc nedařilo, dvě remízy a jedna výhra, ale i tak měly šanci zvítězit, pokud by Velká Bíteš prohrála o jeden gól s Bory. Bohužel Bory dostaly 2 góly a ani jeden nedaly. Byly jsme zklamané, že jsme nevyhrály, ale i druhé místo byla dobrá zkušenost. Říkaly jsme si, že je obrovský úspěch dostat se až do krajského kola. Zápasy jsme si užily naplno a byly jsme spokojené, že jsme získaly krásná trička s potiskem.

Náš tým: Terka Kreinerová, Áďa Hanzlová, Bea Soldánová, Klárka Udržalová, Katka Vanišová, Danča Adamová, Míša Mířková, Míša Urbánková, Barča Jansová, Míša Bolcárová, Linda Stratilová, Terka Reslerová, Nikča Marková a Anežka Křenková

V poločase probíráme taktiku.

Po namáhavém zápase.

*Při předávání diplomu za 1. místo
v okresním kole ☺.*

Po turnaji ve Velké Bíteši.

Terka Kreinerová

Dětský den

1. stupeň

Dne 1. června 2012 se na prvním stupni uskutečnilo zábavné dopoledne pro děti. V průběhu této akce si děti pod vedením našich deváťáků mohly užít spoustu legrace. Zkusily si střílet do brány, běhat slalom s míčem, hodit si míčkem do plechovek a spoustu dalších věcí. Za každou disciplínu dostaly sladkou odměnu.

2. stupeň

Dne 31. května se dětský den uskutečnil i pro žáky druhého stupně. Probíhal poněkud odlišně než na prvním stupni, ale ani tady o dobrou atmosféru nebyla nouze. Letos jsme Den dětí slavili na hale Na Střelnici formou soutěžního klání ve volejbale. Byly zde 4 týmy – 6. A, 6. B, 7. a 8. třída. Deváťáci byli rozděleni mezi jiné třídy, protože sami by vytvořili nepřekonatelný tým. Po těžkých zápasech nakonec zvítězila 6. A. Také probíhala soutěž o nejlepší fanouškovský výkon. Všichni se moc snažili, ale nakonec zvítězila 7. třída se svými roztleskávačkami a trubkami. Vítězům naše redakce gratuluje a s úsměvem na tváři se těší na příští rok. ☺

Nejlepší fanoušci s dortem.

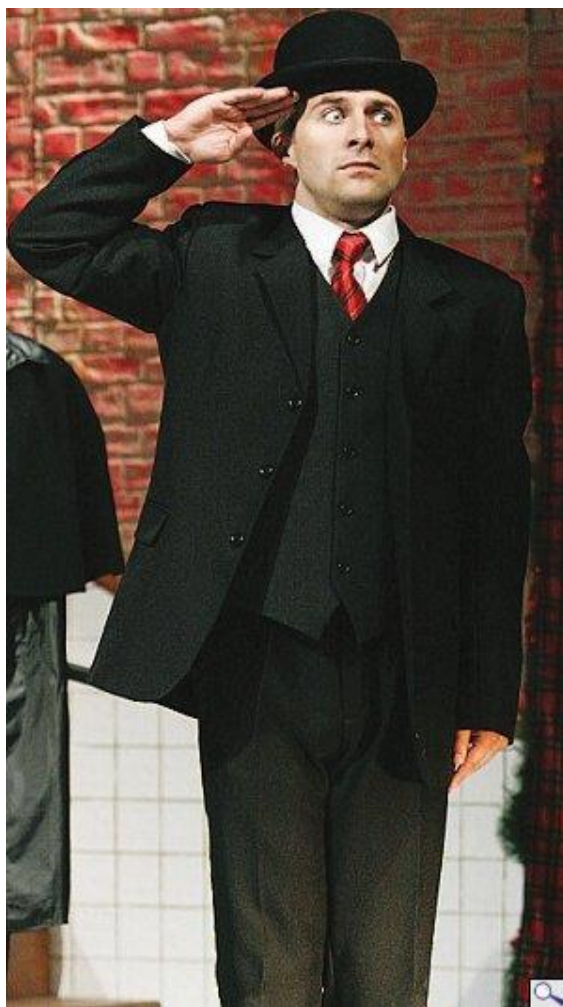
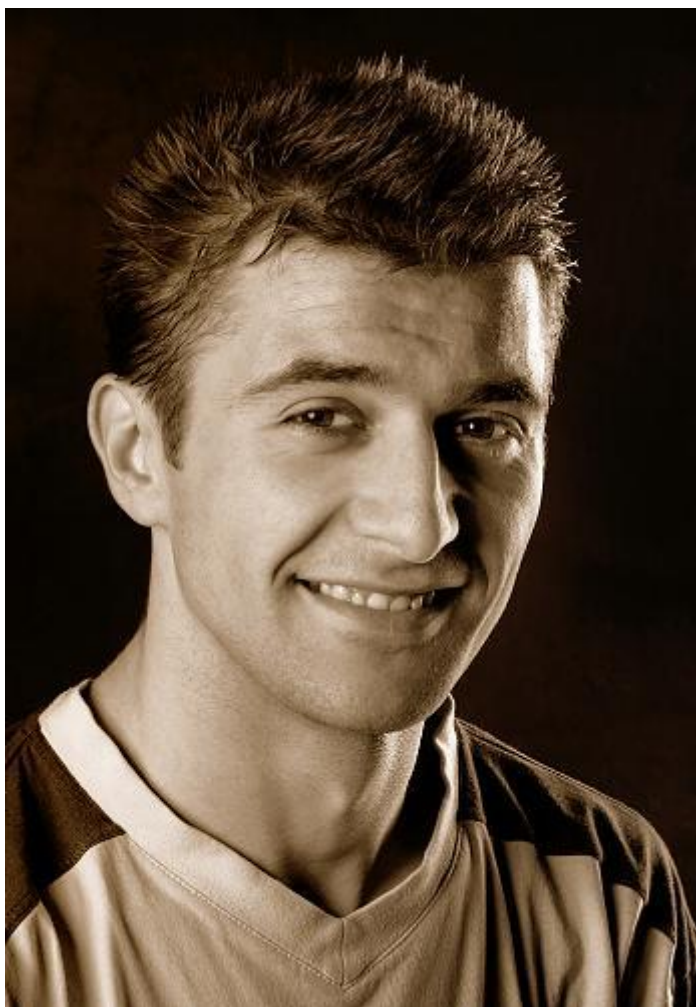

6. A s diplomem a dortem.

Terka Kreinerová
Míša Bolcárová

Divadlo – Zpívání v dešti

Ve středu 23. května jsme opět navštívili Východočeské divadlo v Pardubicích. V krajském městě jsme se po dvouhodinovém rozchodu sešli před divadlem a čekali s napětím, čím nás pardubičtí herci překvapí tentokrát. Na program byl muzikál a ne ledajaký! **Zpívání v dešti** totiž patří v této oblasti ke klasice, která má své pevné místo na divadelních prknech. Příběh se odehrával v Hollywoodu ve 20. letech minulého století. Známy a tolik oblíbený herec němému filmu Don Lockwood se zde jednoho deštivého večera seznámí s natolik půvabnou Kathy Seldenovou, že se do ní okamžitě zamiluje. Tento herec doposud tvořil dvojici se svou hereckou kolegyní Linou Lamontovou, se kterou však ve filmech předváděli pouze pantomimu. Když se začal rozvíjet zvukový film, mnoho herců přišlo o práci, protože neměli ten „správný“ hlas. A přesně tato situace potkala i Linu. Ta totiž neuměla vůbec pěkně mluvit, její pištivý hlas se nedal takřka poslouchat. Proto si Don usmyslel, že by za Linu mohla mluvit a zpívat Kathy. Lině se ale tento plán nelíbil, nechtěla totiž, aby Kathyino jméno bylo na titulkách pod filmem, a tak se snažila udělat všechno pro to, aby se tak nestalo. Nakonec se jí to však nepodaří a Katy se stane hlavní hvězdou večera. V tomto muzikálu jsme viděli nejen herecké umění, zpěv a tanec, ale i stepování, hru na klavír a housle. Naprosto jedinečný výkon podal herec **Josef Pejchal** (na obrázcích pod textem).

V hlavní roli Dona Lockwooda se nám představil vynikající herec, zpěvák, tanečník a stepař **Josef Pejchal**, kterého můžete znát hlavně jako Vrabčáka Adama z *Ordinace v Růžové zahradě*. My z redakčního kroužku jsme se ho zeptali na pár otázek a on nám s radostí odpověděl. Jeho odpovědi byly více než zajímavé, no posuďte sami.

1. Jak dlouho v tomto divadle působíte?

Do Východočeského divadla tady v Pardubicích jsem nastoupil v létě roku 2003. Dá se tedy říct, že jsem zde už devět divadelních sezon.

2. Jaká je vaše nejoblíbenější role, kterou jste si zde měl možnost zahrát?

Já se snažím nehledat nejoblíbenější role, spíš to, co je na roli dobré a co zase špatné. Důležité je, aby mě to vždy bavilo a abych to dělal s láskou.

3. Jak jste se k hraní dostal?

Jako malý kluk jsem hrál takové to amatérské divadlo. Moc mě to bavilo, ale byl jsem spíše takový ztřeštěný kašpar. Poté jsem začal chodit do dramatického kroužku a úroveň mého hraní trochu stoupla. Vystudoval jsem konzervatoř v Praze a dále jsem měl několik krátkodobých angažmá v jiných divadlech. Nakonec jsem skončil tady.

4. Jaké publikum je pro vás nejlepší?

Mně stačí publikum, které se dobře baví a já mu k tomu můžu pomoci.

5. Není nám jasné, jak se můžete naučit tolik rozdílných rolí. Můžete nám to nějak objasnit?

Hrát různé divadelní role není zas tak složité. Pro mě je mnohem složitější hrát stejné role pořád stejně dobře, ale přitom stále jinak.

6. Míváte před představením trému nebo už je pro vás hraní tak samozřejmé, že se u vás tréma nedostavuje?

Myslím si, že je vždy na místě mít takovou tu zdravou trému, aby člověk zůstával pokorný vůči představení i publiku, proto je tréma i napětí potřebné.

A jak sám herec říká: „V životě i v divadle se snažím řídit heslem, které je zároveň názvem krásné písničky od skupiny Queen. – „**THE SHOW MUST GO ON!!!**“

Jana Machalová

Oslava Dne dětí

V sobotu 9. června se i přes nepřízeň počasí park Jana Palacha zaplnil dětmi i dospělými, kteří se tam sešli, aby oslavili Den dětí. Skoro každá škola si pro tuto příležitost připravila krátké vystoupení. Ani my jsme nebyli výjimkou. Tentokrát se „hvězdami“ našeho programu stali žáci osmé třídy. Ti zpívali, recitovali, tančili, ale také pomáhali...Ale o tom bude ještě řeč. Vraťme se však k našemu vystoupení. Mluveným slovem, mimochodem velmi profesionálně, ho provázel Martin Gestinger a všechny diváky zaujala i Karolínka Syrová, která - ač teprve ve 3. třídě - recituje tak, že se až dech tají. Svým textem Švestkové knedlíky „odbourala“ všechny diváky. Ale i ostatní účinkující, myslím, odvedli co nejlepší výkony, za což jim samozřejmě patří poděkování, neboť dělali čest naší škole. Součástí této akce byla možnost prezentovat školu prostřednictvím informačního stánku. My jsme si v něm připravili pro děti dvě atrakce, a protože jsme Myšárna, obě byly s myší tematikou. Každé dítě si mohlo zahrát „myšigolf“ a postavit domeček pro myšičku. Jako odměnu si děti odnášely balónek s logem školy. A právě v této chvíli velmi pomáhali žáci z deváté, ale hlavně ze zmiňované osmé třídy. Protože nechyběla chuť něco dělat nad rámec svých povinností, vše proběhlo na jedničku a se spokojeným pocitem jsme odcházeli nejen my učitelé, ale i všichni ostatní.

Karolínka Syrová při recitaci.

Martin Gestinger moderuje naše vystoupení.

A takhle vypadala atmosféra u našeho informačního stánku.

Osmáčky při svém vystoupení.

Vlasta Kosková

Knižní okénko

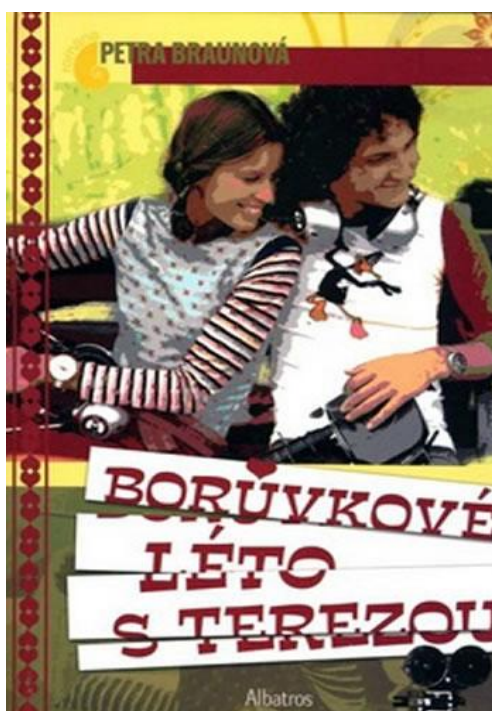
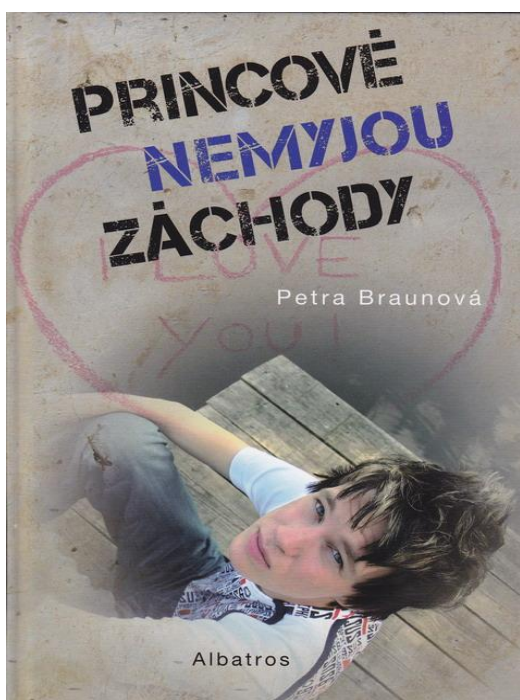
Princové nemyjou záchody

Petra Braunová

Dívčí román vypráví o zamilovanosti dvou mladých lidí - Michalovi a Tereze. V předchozích dvou dílech spolu prožijí krásné chvíle, ale bez těch horších se to neobejde. A tak v tomto díle nacházíme Michala v diagnostickém ústavu.

Michal má jasno - odsud se musí dostat. A i když mu nevěřili, že to dokáže, povede se mu utéct. Musí se skrývat, protože ho všude hledají. Někteří lidé mu v tom i pomáhají. Tereza o jeho osudu nemá ani tušení a svůj smutek řeší po svém. Nejvíce ji trápí, že se jí Michal neozývá, ale on se o to snaží celou dobu. Ovšem když Terezu vidí s jinými, vzdá to. Poté, co se Tereza konečně dozví, proč o sobě nedával celou dobu vědět, tedy že byl v diagnostickém ústavu, odkud utekl a musel se skrývat, lituje svých činů, ale je pozdě. Štěstí je však krásná věc a oba se náhodou odstěhují na stejné místo, a tak jejich příběh bude mít snad nakonec šťastný konec.

Tato kniha se mi moc líbila, protože byla velmi zajímavá a dojemná. Doporučuji ale přečíst si i předchozí dva díly.

Daniela Adamová

Móda na prázdniny

Vše, co musíš vědět o trendech pro letošní prázdninovou sezónu!

Léto už je za dveřmi! Tápeš, jaké nazout baleríny, obléct plavky nebo vybrat atraktivní šperky či kabelky? Připravila jsem pro tebe přehled všech módních hitů tohoto léta.

Nadchni se pro barvy!

Léto se bez barev neobejde, letos letí pastelové odstíny, zemité tóny a netradiční barevné kombinace. Stále je aktuální ladění tón v tónu, proto svůj outfit dolaď nejen úžasnými kousky, ale i balerínkami, včetně laku na nehty!

Atraktivní doplňky!

Kabelky, kloboučky a šperky dokážou s každým outfitem udělat zázraky. Ne nadarmo se říká, že doplňky jsou kořením módy. Letošní prázdniny pofrčí velké šperky, výrazné aktovky, velké tašky i retro psaníčka.

A jaké budou v módě plavky?

Samozřejmě dvoudílné s nějakým pěkným a trhlým potiskem, ale i tankiny.

Linda Stratilová

Filmová nabídka

Koupili jsme ZOO

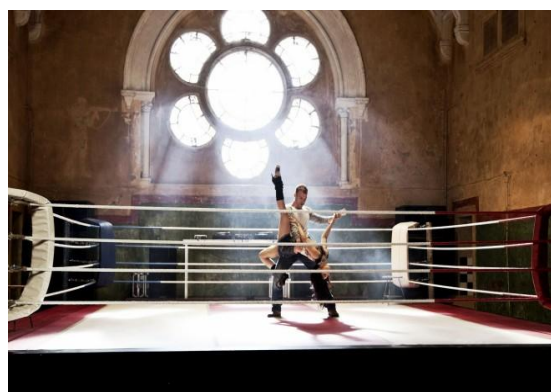
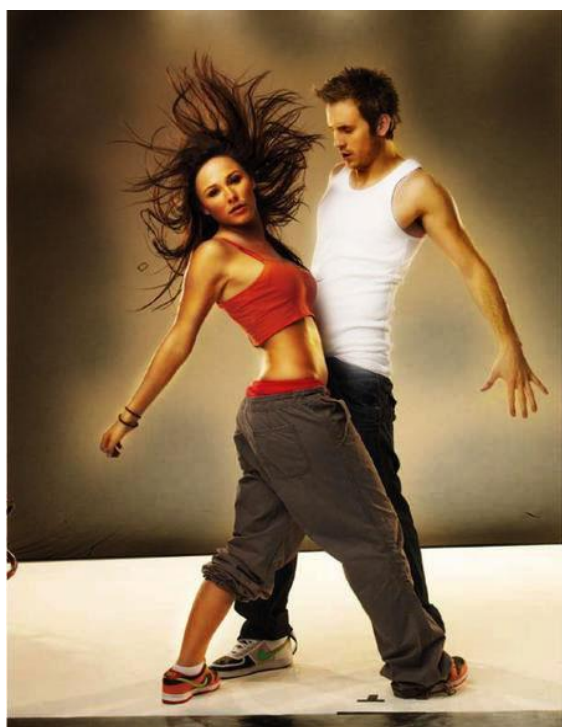
Koupili jsme zoo je skutečný, vtipný a povzbuzující příběh o magické síle rodiny, která dokáže držet pohromadě tváří v tvář výjimečným podmínkám a situacím. Svobodný otec (Matt Damon) hledá způsob, jak znovu nastartovat chod své neúplné rodiny. Jako řešení zvolí stěhování do nově zakoupeného domu, jehož součástí je ale také Zoo, uprostřed něhož stojí. Zoo také poslouží jako další krok k novému životu, neboť otec se svými dvěma dětmi se rozhodne obnovit zašlou slávu této uvadající zvířecí atrakce. A jejich snažení potřebuje nejen hodně práce, ale i optimismu a humoru.

Premiéra 5. 4. 2012

Street Dance 2 ve 3D

Po fenomenálním úspěchu prvního dílu Street Dance 3D přichází na taneční parket kin jeho zbrusu nové pokračování Street Dance 2. Znovu nás film bude překvapovat novou a neotřelou kombinací tanečních stylů, které by si jen málokdo dokázal představit spolu na jednom tanečním parketu. Na známých místech celé Evropy se odehrávají taneční fúze, které svět ještě neviděl. Street Dance 2 je větší, lepší, odvážnější a hlavně opět a zase ve 3D! Tanečník Ash (Falk Hentschel) je samotář, který cestuje a soutěží ve streetdance. Snaží se být tím nejlepším z nejlepších a jeho snem je vyhrát Světový šampionát a porazit svého největšího rivala Vince z taneční skupiny Neporazitelní. Šance se blíží, neboť tito trojnásobní šampioni budou brzy vystupovat v Paříži. Ash hned vyráží hledat nejlepší tanečníky po celé Evropě, aby mohl sestavit novou taneční skupinu. Se vším mu pomáhá jeho nový kámoš Eddie (George Sampson). Jakmile je celé osazenstvo v Paříži, najdou si podnájem a navzdory několika maličkostem jsou všichni odhodlaní utkat se s Neporazitelnými. Eddie a Ash se ještě zastavují v samém srdci Paříže, a to přímo v podzemním klubu Salsa. Zde Ash poprvé vidí krásnou Evu (Sofia Boutella) tančící vášnivou salsu na pódiu tvořeném boxerským ringem a rozhodne se ji do své taneční skupiny zapojit. Evě se ten nápad nejdřív moc nezdá, ale nakonec souhlasí. Spojení streetdance a vášnivé salsy nakonec probudí vzájemnou vášeň i v srdcích Evy a Ashe, ale co dál? Má vůbec narychlo spojená skupinka tanečníků z celé Evropy proti Neporazitelným šanci? Odpověď na tuto otázku dostanete, pokud se podíváte na Street Dance 2. Já tento film mohu jen a jen doporučit!!!

Aneta Veselá

Změna

Nikola Strachoňová

Úspěch našeho časopisu

A na závěr tohoto dvojčísla se musíme trochu pochlubit. Podařilo se nám totiž obsadit 2. místo v soutěži Školní časopis Pardubického kraje 2012. Ve středu 27. června nás navštíví pořadatel soutěže pan Roman Málek, aby nám slavnostně předal diplom a poradil nám, co bychom mohli na našem Myšárníku ještě vylepšit. Máme z ocenění velkou radost a určitě nás to motivuje ještě k pilnější práci.

Tímto děkujeme za přízeň vás čtenářů a těšíme se po prázdninách na shledanou.

Redakční rada Myšárníku

Co nás čeká příště?

No přece prázdniny!

Nakonec všem našim čtenářům přejeme, aby si užili prázdniny s úsměvem, jako si paní učitelka Judová užívala Dětský den. ☺ Příští školní rok pro vás znovu budeme psát o novinkách a aktivitách naší školy. Ahoj! ☺

Na tomto čísle se podíleli: Daniela Adamová, Míša Bolcárová, Eliška Hanzlová, Vlasta Kosková, Tereza Kreinerová, Jiří Macků, Jana Machalová, Linda Stratilová, Aneta Veselá.